

Останнє яблуко в осінньому саду
Лишилося на щастя чи біду.
Висить в гіллі як символ самоти,
А ті, із ким судилося цвісти,
І визрівати, й соком наливатись,
Вже там, куди повік не догукатись.
Одне за одним відійшли поволі,
І треба жити, й не гнівити долі,
І не терзатись думами про те,
Що завтра вітром і тебе змете.
